

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 44:

Forespørgsel til finansministeren og indenrigsministeren [om de forestående kommune-forhandlinger].

Af Jes Lunde (SF) m.fl. (alle partier).
(Forespørgslen anmeldt 2/3 2000).

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 93:

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af køns- og invaliditetsdiskrimination i arbejdsmarkedspensioner.

Af Anni Svanholt (SF) m.fl.
(Fremsat 10/2 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

For 2 år siden tog regeringen sammen med et enigt Folketing et markant og betydningsfuldt skridt til sikring af ligebehandling af mænd og kvinder. Det skete med vedtagelsen af loven om ligebehandling i de erhvervstilknyttede sikringsordninger, dvs. arbejdsmarkedspensionsordningerne. Jeg har selvfølgelig derfor som udgangspunkt sympati for den tanke, der ligger bag beslutningsforslag nr. B 93 fra SF. Jeg mener dog, at forslaget indeholder en lang række problemer, som indebærer, at det i sidste ende

må betegnes som et ikkeholdbart forslag, og derfor kan regeringen heller ikke støtte det.

Vi har i Danmark valgt et såkaldt pluralistisk arbejdsmarkedssystem, hvor det er overladt til arbejdsmarkedets parter at forhandle sig frem til den nærmere indretning, herunder hvem der skal have pensionsordninger hvor og sammen med hvem. Vi plejer også at kalde det den danske model.

En risikoudligning som den, SF foreslår, har indholdsmæssigt samme indhold som de forslag, der er blevet fremsat i Folketinget flere gange gennem de sidste 10 år. Men forslaget ville kræve et meget omfattende offentligt administrativt system. Det ville være nødvendigt med en central styring og indblanding for at sikre, at måden, hvorpå risikovurderingerne af de forskellige ordninger sker, bliver helt identiske. Ellers ville de enkelte ordninger kunne påvirke udligningen til egen fordel.

Hertil kommer, at en større udligning ville hindre en individuel tilpasning af en pensionsordning til de enkelte forsikringstageres individuelle behov og ønsker.

Forslaget indebærer i realiteten, at grundlaget for arbejdsmarkedspensionerne ændres. Arbejdsmarkedspensionerne bygger på, at den enkelte pensionstager får en pension, der er afhængig af pensionstagerens bidrag.

Ved større udligning bevæger arbejdsmarkedspensionerne sig i retning af, at pensionstageren får et tilsagn om en pension, som ikke er defineret ud fra bidragene fra den enkelte. Dermed vil arbejdsmarkedspensionerne jo nære sig folkepensionens opbygning, og det betyder, at arbejdsmarkedspensionsbidragene får karakter af at være en skat, hvorefter der vil ske en central omfordeling.

Idet jeg anerkender SF's intentioner bag forslaget, vil jeg godt i en parentes sige, at det jo er bemærkelsesværdigt i netop denne sammenhæng, at en organisation som Forbundet for Offentligt Ansatte med omkring 200.000 medlemmer i alt fald har seks forskellige pensionskasser knyttet til forskellige fag. Der var jo i princippet intet i vejen for, at FOA kunne have én stor pensionskasse. Parentesen er sluttet nu.

Ifølge beslutningsforslaget foreslås den dispensationsadgang afskaffet, som er i dag i den lov om ligebehandling af mænd og kvinder, jeg indledte med at omtale, og det er jo angiveligt for at undgå, at processen trækkes i langdrag, men dér tror jeg, at SF's forslag bygger på en misforståelse.